Uitzending: >> 533 <<<
Datum: >> 06-08-2025 <<<

Artiest 1
THE RONETTES
<<<

Titel 1
I'm a woman in love
<<<

Info 1
U hoorde The Ronettes met Woman in Love. Een soulvol nummer geproduceerd door Phil Spector, meester van de "Wall of Sound". Gezongen door diens latere partner Ronnie Spector. "Woman in Love" laat hun emotionele kracht en vocale harmonie perfect horen. Een klassieker die blijft raken.
<<<

Artiest 2
SAM THE SHAM
<<<

Titel 2
Wooly Bully
<<<

Info 2
Wooly Bully werd geschreven door Domingo "Sam" Samudio in Memphis, met Tex-Mex flair en een 12-bar bluesstructuur. een Spanglish countdown en een iconische orgelriff, De titel verwijst naar Samudio's kat, maar werd ook gebruikt als uitdrukking voor als je iets goed of bijzonders had gedaan. Een onverwachte hit met feestelijke energie uit 1965. En hoewel het nooit op nummer één stond, werd het door Billboard uitgeroepen tot het populairste nummer van 1965. Een echte klassieker, geliefd door fans en in 1971 creatief herwerkt tot een rauwe, bluesrock-interpretatie, ofwel een ware heruitvinding van het nummer met een zwaardere ritmeselectie en een psychedelisch randje door Canned Heat.
<<<

Artiest 3
CANNED HEAT
<<<

Titel 3
Wooly Bully
<<<

Artiest 4
>> DEEJAY SVEN & MC MIKER G
<<<

Titel 4
>> Holiday Rap
<<<

Info 4
>> Tja… wie dacht dat vakantie alleen maar rust betekende, heeft duidelijk nog nooit een feestje gevierd met DJ Sven en MC Miker G!

In 1986 sloegen deze twee Nederlandse jongens – jawel, gewoon van eigen bodem – de handen ineen met een creatief idee: neem “Holiday” van Madonna, gooi er een verse hiphopbeat onder, rap wat ongecompliceerde vakantie-lyriek bij elkaar… en voilà: **Holiday Rap** werd geboren. Het werd een gigantische hit in Europa en zelfs nummer 1 in onder meer Frankrijk en Spanje.

Maar let op: dit was meer dan een grap. In een tijd waarin hiphop in Europa nog in de kinderschoenen stond, wisten zij dat genre plotseling op de kaart te zetten met een dikke knipoog en een zonnebril op. Het gaat over loslaten, dansen, even **weg van alles** – precies zoals vakantie hoort te zijn.

Dus pak nog één keer je strandhanddoek en rap mee:
*"We’re gonna ring-rang-a-dong for a holiday…"*

<<<

Paraplu open, bikini aan — ik weiger m’n zomer te cancelen.

Artiest 5
>> BLOF & COUNTING CROWS
<<<

Titel 5
>> Holiday in Spain
<<<

Info 5
>> Wat krijg je als je de melancholie van Zeeland mengt met het dromerige Californische folkgeluid van Counting Crows? Juist: "Holiday in Spain", een ode aan het ontvluchten van de werkelijkheid.
Deze Engelstalig/Nederlandse samenwerking uit 2004 is zeldzaam mooi. Het nummer vertelt over wegrennen, niet letterlijk naar Spanje, maar naar een plek in je hoofd waar de pijn even geen paspoort heeft. Adam Duritz zingt met die karakteristieke hese stem over mentale vermoeidheid, terwijl Paskal Jakobsen daar fluisterend een nuchtere, Hollandse melancholie aan toevoegt.
Het is geen zomerhit, het is een zielsuitstapje – en misschien wel de mooiste vakantie die je nooit hebt geboekt, maar toch voelt alsof je er bent geweest.
<<<

Artiest 6
IMAGINAERIUM
<<<

Titel 6
Glass Throne
<<<

Info 6
Imaginaerium – Glass Throne. Een symfonisch rocknummer uit het conceptalbum The Rise of Medici. De band, opgericht door de te vroeg overleden Eric Bouillette, maar ook door zijn vrouw Clive Nolan en Laura Piazzai, en vertelt het verhaal van Contessina de' Medici. Haar positie is krachtig maar kwetsbaar—een troon van glas. De muziek combineert renaissance-elementen met progressieve rock.
<<<

Artiest 7
NANCY SINATRA
<<<

Titel 7
The Highway Song
<<<

Info 7
Nancy Sinatra – The Highway Song. Uitgebracht in 1969, geschreven door Kenny Young en geproduceerd door Mickie Most. Een melancholisch nummer over onderweg zijn en verlangen naar thuis. Sinatra's stem draagt het verhaal met eenvoud en kracht.
<<<

Artiest 8
>> CONNIE FRANCIS
<<<

Titel 8
>> Vacation
<<<

Info 8
>> Waar iedereen nu plat wordt gegooit met Connie Francis haar grootste hit "Pretty little Baby" die in elke meme of short te horen zou zijn schotelen wij u een ander goudmijntje voor die ook nog past bij de tijd van het jaar. Namelijk Vacation uit 1963 het nummer was tevens ook een lieve, sprankelende afscheid van welke hitlijst dan ook. Stel je voor: een picknick bij de zwoele Middellandse Zee, zon in je ogen, pasteljurk aan, en Connie die fluistert: "Pack your bags, we're heading for paradise..." Houd de wereld vast, dans nostalgisch op elke beat. That's "Vacation" in a nutshell.
<<<

Artiest 9
>> THE GO-GO'S
<<<

Titel 9
>> Vacation
<<<

Info 9
>> The Go-Go's waren de eerste volledig vrouwelijke band die zélf hun instrumenten bespeelden én hun eigen muziek schreven – dat was nogal wat in 1982. Met "Vacation" gaven ze een stem aan iets waar we ons allemaal in herkennen: de hartverscheurende realiteit van een vakantie die eindigt, maar de liefde die je daar vond, blijft.
De vrolijke melodie verbergt een bittersweet boodschap: verliefd zijn op iemand die je alleen zag tijdens een zomerliefde, en die achterblijft zodra de koffers weer dicht gaan.
Belinda Carlisle zingt het zó lichtvoetig, dat je bijna vergeet dat het pijn doet.
Een klassieker die bewijst: vakantie eindigt, maar de herinnering… die neemt niemand je af.
<<<

Artiest 10
>> THE CORRS
<<<

Titel 10
>> Radio
<<<

Info 10
>> Toen Erik de Zwart in '99 nog 'Alle 40 op een rij' presenteerde op Radio 538, kwam-ie opeens binnen… The Corrs, met 'Radio'. Een live, akoestisch pareltje over de herinnering aan een liefde — eentje die alleen nog via de radio voortleeft. En nu? Gewoon weer op de radio. Hier zijn The Corrs!
<<<

Artiest 11
>> JOCHEM MYJER
<<<

Titel 11
>> Vakantie op Texel
<<<

Info 11
>> Een hyperactieve achtbaan van herkenning over álles wat misgaat op die ene familievakantie die zogenaamd 'rustgevend' moest zijn. Aldus Jochem Myjer
<<<

Artiest 12
TEE SET
<<<

Titel 12
Long Ago
<<<

Deze maand aandacht voor de Delftse formatie Tee Set, de band van Peter Tetteroo en toetsenist Hans van Eijk. Met nummers die géén hit werden!

Deze week Long Ago. een melancholisch popnummer uit 1967 dat reflecteert op verloren liefde.
<<<

---

EERSTE SPREEK

Cultuurtekst
>> We drinken onze schuldgevoelens zwart, met melk, of in cupjes — zolang het maar koffie heet.
<<<

Uitspraaktekst
>> Festivals waren vroeger modder en magie, nu zijn het QR-codes met beats.
<<<

Co-originele
>> Hij is behaard, brult zonder woorden, en laat je dansen alsof je op een geitenwollen beat staat — niemand weet wat het is, maar iedereen roept er wat onverstaanbaars over.
<<<

Hitmix
>> Een muzikale wereldreis vol vakantiekoorts, verloren liefdes, radiogeluiden en een chaotische Waddentocht, met ritme in de koffers en nostalgie in het visum.
---

Afsluiting
>> En zo sluiten we uitzending 533 af — een muzikale zomertocht van The Ronettes tot Tee Set, met tussenstops bij vakantiekoorts, radioliefdes en Texelse chaos. We hoorden onder meer de legendarische Wooly Bully, in zowel z'n Tex-Mex als z'n rauwe bluesjasje. De koffers gingen mee met Connie Francis en The Go-Go's, BLØF & Counting Crows namen ons mentaal mee naar Spanje, en Imaginaerium liet zien dat ook een troon van glas stevig kan klinken.

Naast muziek spraken we ook over de bitterslappe waarheid achter koffie — een brouwsel van klimaat, ketens en cupjes — én blikten we kritisch terug op het veranderde festivallandschap: waar vroeger modder de magie was, vinden we nu vooral QR-codes en kartonnen quinoa.

Wil je dit allemaal nog eens terugluisteren of nalezen? Dat kan!
Je vindt alle 533 uitzendingen in het archief op DeMuziekExperts.nl.
En we zijn er weer elke dinsdagavond om 20:00 en in de herhaling zaterdagochtend om 11:00 op de lokale omroep BR6.

AFSLUITER:
Tot volgende week! — of zoals Connie zou zeggen: *pack your bags, we're heading for paradise!*

<<<

---

Intro cultuur
>> Ze zitten daar. Met trillende handen aan een porseleinen kelk vol vloeibare gewoonte. Een donker ritueel, dagelijks herhaald door miljoenen. Bittere verlossing met schuimrand. Maar ergens ver weg – buiten het zicht, voorbij het supermarktpad – staat iemand met modder aan z'n voeten en hoop in zijn handen.

Want wat is het verschil tussen verslaving en traditie als niemand de filter schoonmaakt?

De grote weegschaal van de wereld helt lichtjes door – koffiebonen als munitie in een oorlog die niemand echt voert, maar waar wel de verkeerde in sneuvelen.
We nemen een slok, knikken dankbaar naar de capsulefabriek, en vergeten even dat 'duurzaam' meestal het duurste op het etiket is.

Ach, noem het gerust 'een lifestyle'. De derde plek. Je persoonlijk merk. Je oplaadmoment. Maar wat je eigenlijk drinkt?
Zon. Zweet. En een beetje schuldgevoel met melk.

En als het dan op is, roepen we: "Waarom is het zó duur geworden?"
Alsof de keten geen schakels had, alleen een knop met 'espresso' erop.

Misschien moeten we gewoon weer leren wat bitter betekent.
Zonder suiker. Zonder schuim. Zonder excuses.
<<<

Titel cultuur
>> Vakantie en dan ook nog uitgekauwde problematiek lezen en zien
<<<

Cultuurtekst
>> Laat ik me even uiten over het geval van de koffie in Nederland. Als veel mensen een woord gebruiken dan wordt dat overgenomen en soms ontstaan er dan synoniemen voor om verschillen aan te duiden of om alleen grappig te willen zijn. Beide situaties zijn hier een de orde.
Het probleem is natuurlijk het stijgen van de koffieprijzen en soms hiermee gepaard gaand de kwaliteit van het gebodene. Dan worden mensen boos of pissig en gaan ze kijken wie de schuld heeft en hoe het weer beter kan gaan worden.

De oorzaak hangt echt samen met de te grote wereldbevolking en de manier waarop we omgaan met die kostbare aarde. Ontkennen van de klimaatproblematiek is alleen weggelegd voor de menselijke Struisvogels onder ons. En op die aarde heb je aarde en daarin kunnen alle soorten planten leven, samen met de dieren en de mensen. Als er een kink in de keten komt, dan huilen beide kanten even hard hoor.  De boer die niet meer genoeg verdient wegens de problemen bij zijn land als droogte of foute plantveredelingsmanieren als vergif strooien tegen de diertjes die graag blaadjes eten en zo. Ik heb gezien dat een koffieboer een dik jaar bezig is voor een goed product, en dan komt er een kwibus in een gammel vrachtwagentje en die biedt veel te weinig via allerlei smoezen en ook wel bedreigingen en rijdt ermee weg om het aan weer een ander te verkopen die dan tig keer meer verdient in een dag dan die boer in een jaar.

Dan aan het einde van de keten. Na de wortelsappen en de melk uit voorbije eeuwen gedronken te hebben, schijnen veel Nederlanders de koffie te prefereren of zijn er zelfs lichamelijk en geestelijk aan verslaafd. En als je er dan 6 of nog meer per dag drinkt moet

je best vaak een pak of veel gevulde en tamelijk dure cupjes kopen om aan die behoefte te voldoen. Koffie is geen luxe in onze ogen, maar een levensbehoefte. Er zijn mensen die koffie lekker vinden en die willen willen tussen de typen als zwart, cappucchino en dergelijke. De commercie dook graag in de eindeloze behoefte aan koffie en koffiesmaken en apparatuur om die bakkies pleur (hé, een synoniem) aantrekkelijk te houden voor de goegemeente.

Bij deze koffiecrisis denken de meeste consumenten niet eens aan alternatieven, maar ze moeten willens en wetens die en die soort koffie hebben. Dan moet je meer betalen en misschien meehelpen in een fonds om de koffieboeren te helpen tegen de maffia. Want overstappen op Thee is niet te doen heb ik gehoord. Een lekker koud glas water dan? Dat kun je toch niet volhouden, wordt er dan gemeld. En melk, en choco en aanmaaklimonade? Of zijn er al lui die de chichorei uit de oorlog al aan het produceren zijn?

Ik zit er niet mee. Ik kan wel zonder koffie. Er zijn zo veel andere drankjes. Begin er maar vast aan om aan een van die alternatieven te gaan wennen. Maak het meteen onderdeel van je noodpakket, zou ik zeggen.
<<<

---

Intro uitspraak
>> Er was een tijd dat mensen met slaapzakken en dromen naar heilige weiden trokken. Met niets dan een stempel op hun hand en hoop op regenloze dagen. Nu dragen ze een polsband met QR-code, eten ze quinoa uit karton, en dansen ze in slow-motion voor een telefoonscherm dat nooit écht meedeint.

Ze noemen het nog steeds een festival. Maar eigenlijk is het een museum met tenten. En de exposities heten DJ, Tribute en Foo Fighters.

De oude tempels – gebouwd op gitaarversterkers en jengelende bluesriffs – zijn vervangen door podia met LED-muren groter dan je flat. En achter die muren staat een man die ooit een legende was, maar nu alleen nog greatest hits speelt, omdat het publiek de rest toch niet kent.

Toch gaan ze. De kinderen van vroeger. Of hun kinderen. Of hun nichten met glitter op de wangen. Voor de ervaring. Voor de sfeer. Voor het filmpje.

Maar tussen de beats en de biertjes… blijft de vraag hangen:
“Is het nog magie als het 500 euro kost en je geen frietkot meer kunt vinden?”

Misschien wel. Misschien niet.
Maar één ding is zeker: vroeger stonken festivals meer, maar klonken ze beter.
<<<

Titel uitspraak
>> Vele Muziekfestivals buitelen na elkaar heen
<<<

Uitspraaktekst
>> Men vraagt mij als ouwe rock liefhebber nog wel eens of ik nog naar zo’n meerdaags festijn heenga. Nou nee. Vroeger ging je met een volle Eend bestel helemaal naar België voor de voorganger van Rock Werchter, Jazz Bilzen geheten. Een paar jaar achter elkaar

evenals naar Pinkpop in de zeventiger jaren. En mooier en muzikaler kan het veertig jaar later echt niet worden. Daar heb ik onder andere gehoord en gezien; Rory Gallagher, The Troggs, Jeff Beck, The Ike en Tina Turner Revue, Colosseum, Golden Earring, Soft Machine enz.

Dochters en nichten met aanhang gaan nog wel naar Down The Rabbit Hole, Best Kept Secret, Pinkpop, Bospop en Lowlands. Sommigen gaan zelfs wel naar andere festivalletjes, maar die zijn vaak gespecialiseerd in metal of house en daar moet je van houden en mee willen housen.

Hierbij komt nog dat je veel moet betalen voor de tickets, het eten en drinken en de overnachtingen. Het ernaartoe reizen laat ik buiten beschouwing. Je wilt er naar toe of niet. In België sliepen wij in een tentje op een grasveld van een basisschool en je haalde een friet aan het frietkot. Je liep in en uit met je stempeltje op je hand. Veel goedkoper dus. Het is niet meer voor iedereen weggelegd om met bv. zijn tweeën drie dagen zoiets te doen. Dan is er al 500 euro op weet ik wel.

Het is wel leuk nog om tv-uitzendingen te bekijken van bv. afgelopen tijd van Rock Werchter en Glastonbury. We vonden ouwe rockers als Simple Minds en Neil Young nog wel aardig. Een Belgische band met de naam Wunderhorse was wel goed. De klapper voor ons in de bank op een zaterdagavond was toch wel Chic van songmaker Nile Rodgers. Hij heeft voor veel andere artiesten hits gebrouwen en tijdens de set was het alleen maar hits uitspelen met de fantastische band en zijn twee hele goede vrouwelijke secondanten die prachtig zongen en allen uit de band mochten lekker soleren. Ik heb nog nooit zo'n grote menigte zo zien bewegen en lang horen klappen na de twee toegiften als bij Chic. Eigen hits en ook van Diana Ross en David Bowie. Dat vond de menigte helemaal allemachtig prachtig.

Door de media kun je dan nog wat meepikken van de kwaliteit. De sfeer blijft natuurlijk onbetaalbaar om die zelf mee te maken. Dus als je dat eens per jaar wilt. Kies er een uit en ga uit je bol.
<<<

---

Datum Loesje
>> Loesje van Augustus 2036
<<<

Tekst loesje
>> Paraplu open, bikini aan — ik weiger m'n zomer te cancelen.
<<<